

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P.**, zastúpeného advokátskou kanceláriou: **F.**, proti povinnému: **M.**, **o vymoženie 406,32 eur s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom **J.** pod sp. zn. EX 762/09, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. júla 2013 č. k. 3CoE/147/2013-137, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo 6. februára 2013 č. k. 4Er/170/2009-101 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa § 58 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. g/ Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd exekúciu zastavil, pretože rozhodcovský súd v danom prípade svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým uznesením uznesenie okresného súdu potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, nakoľko vo veci bol vydaný rozhodcovský rozsudok rozhodcom konajúcim na základe rozhodcovskej doložky, ktorej dojednanie je neprimeranou podmienkou.

Proti neexistujúcemu výroku napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým mal byť zamietnutý návrh na prerušenie konania podal oprávnený odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a § 221 ods. 1 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ustanovením § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Zdôraznil tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia a že v ňom bol nesprávne poučený o nemožnosti napadnúť odvolaním výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava možno považovať za predpoklady, ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 201 O. s. p. /veta prvá/ účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

V predmetnej veci napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje výrok o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, v rozsahu ktorého výroku rozhodnutia podal oprávnený odvolanie. Z dôvodu absencie odvolaním napadnutého výroku rozhodnutia odvolacieho súdu, nie je daná procesná podmienka na prejednanie odvolania podaného oprávneným. Odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, ktoré súd nevydal (nezamietol návrh oprávneného na prerušenie konania), predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo povinnému zmysle § 224 ods. 1, § 146 ods. 2 O. s. p., t. j. nakoľko oprávnený z procesného hľadiska zaviniel zastavenie odvolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky však náhradu trov odvolacieho konania povinnému nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. mája 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová